

KYNOLOGIN KYNÄSTÄ - Lokayyskuu 2023

MONENKIRJAVAT SUOJATIET

Opaskoirasuharilta kuulin, että pääkaupunkisedun uuden jokeriratikkalinjan ylittävät suojatiet on tehty eri näköisiksi ja -värisiksi kuin suojatiet yleensä. Onhan vanhoissakin suojateissa toki poikkeuksia ja yhtenäistä standardia suojateiden rakentamiseen ei varmaan valmistu koskaan. Kuopion torilla ja torin ympäristössä tehtiin vuosikymmeniä sitten katuremontti. Suojateiden reunat madallettiin ja viivat tehtiin kivistä pikkuisen eri värisiksi kuin jalkakäytävät. Joensuussa taas oli uusi risteys, missä reunat olivat korkeammalla kuin jalkakäytävät. Polvijärvellä asfaltoitiin keskustaa ja rakennettiin myös hienoilla valkoisilla raidoilla varustettuja suojaiteita. Tarpeen oli kysyä: ”Teettekö nuo lätäkötkin samalla valmiiksi”, kun suojielle oli tullut painauma.

Jo neukkuvallan aikaan olin Tallinnassa ja Tartossa auttamassa maan opaskoiratyön käynnistämässä. Kaupunkien jalkakäytävät olivat suojateidenkin kohdalla todella korkeat – sikäli kun jalkakäytäviä yleensä oli. Useimmiten jalankulkijat saivat kipittää autoteiden sivuille tallautuneita polkuja pitkin. Puunoksiakin sai väistellä. Totesin peesarikaverilleni: ”Kyllä nämä virolaiset naiset ovat tyylikkääitä ja suoraryhtisiä!” En keksinyt siihen muuta selitystä kuin kuoppaisilla poluilla kulkemisen ja puunoksien väistelyn. Todellisuudessa näihin ominaisuuksiin lienee kuitenkin syynä perimä – hyvä niin! Tuli EU ja vauhdilla ryhdyttiin liikenneväyliä korjaamaan ja uusia teitä rakentamaan. Esimerkiksi Tallinnaan rakennettiin hienoja suojaiteita. Ajattelin, että Virossa täytyy olla olemassa todella korkealaatuinen ”suojaitekauppa”, niin virheettömiä olivat ylitysten reunakivet. Minusta kadunreunojen kiveyksissä oli suojateiden kohdalla ylimääräinen taso, joka voitiin hollata ajoradan tasalle. Reunakivi voi olla myös kalteva ajoradan suuntaan – näin suojaite on helpompi pyörätuolilla, tms. ylittää. Myös valkea viivoitus ylityksissä oli huippuluokkaa.

Suomessakin on näkövammaisista jalankulkijoita varten tehty noin puolen metrin levyinen ”kaista”, joka on merkitty nupukivillä, jotka tuntuvat kenkien läpi jalanpohjissa. Suojaiteelle tullessa kaista päättyy T-kirjaimen muotoon eli

poikkinaiseen kaistanpätkään. Ajatus on hyvä, mutta lumisella jalkakäytävällä se ei oikein toimi. Joskus tuntuu myös siltä, etteivät nupukaistojen rakentajat joka paikassa ole olleet oikein ajan tasalla. Pari viikkoa sitten olin Liettuan pääkaupungissa Vilnassa. Siellä oli todella hienosti rakennettu nupukivireitit melkein joka paikkaan.

Kun tulee paljon lunta, ovat näkövammaiset, pyörätuolin käyttäjät, lastenvaunujen työntäjät ulkona liikkueissa pulassa, koska autoväylät puhdistetaan ensin. Pitäisi lailla säätää, että lumisateella jalankulkuväylät on kunnostettava ennen autoteitä.

Olen myös ajatellut, että jalkakäytävien osapuhdistukseen voitaisiin kehittää joko työnnettävä tai ajettava masiina, joka tekisi noin metrin levyistä uraa ja samalla tarvittaessa puhaltaisi jäiselle uralle lämmintä ilmaa, jolloin se kuivuisi ja olisi helpompi kulkea. Siis ensin tämä uranpuhdistus, sitten tavanomainen auraus ja tarvittaessa vielä toinen masiina-käsittely jalankulku-urille, koska aura-auto väkisinkin polkee ne lumisiksi ja siten hankaliksi kävellä.

Juha Herttuainen